Зашуміло слободо?ю — полька в злотні сани сіла,
гриви памороззю вкрито, вороні гризуть вудила,
наче ранньою весною, у повітрі пісня в'ється,
а навкіл у танці молодь скаче, товпиться, сміється.
Полька сіла в злотні сани: як до міста, то й до міста.
"Ну-бо їдьмо, мила полько, путь щаслива, даль іскриста!"
То вже будуть в дальнім місті дивуватися з селянки,
а як жижки загоряться, в танці дратимуть горлянки:
Полька скаче, полька скаче!

Наче постріл, бич ударив. Ну й дорога — коні-змії!
Сніг рипить під полозами, у деревах вітер виє,
пада з радості каміння,— підпираючись скалою,
сивий кряж гірський до танцю в такт киває головою.
От так полька — в грудях ко?лька! Чи така є інша в світі:
очі — зорі, губи — вишні, щоки — дві троянди в цвіті,
радість в тілі молодому, в кожній жилці вабить грою —
вічно в співі, в русі, в танці, під новою машкарою;
Полька скаче, полька скаче!

Пізно вскочили до міста, коні в піні, коні в милі,
гей, смутне ж під вечір місто! Дерева? стоять похилі,
вітром вимело майдани, глухо в вулицях порожніх,
темно в стрісі, наче в лісі, і не видко подорожніх.
Полька скочила на землю, сніг з обличчя витирає:
"Хто тут є, що не виходить і гостей не зустрічає?"
Роздивилась на будівлі, до віконця підступила,
з хати грубий голос чути: "Що за буря налетіла?"
Полька скаче, полька скаче!

"Чуєш, жінко, полька скаче! Не чекав такого свята!
Припаде тобі до серця, мила полько, наша хата!"
У подружжя молодого в дах покладено сопілки,
з бубнів збито вікна й двері, з скрипок сволоки й причілки,

стіни грають, мов цимбали, а кутки гудуть басами,
а в печі вогні гогочуть не своїми голосами.
"Ну-бо, жінко, до сусідів, не минай лише нікого,
клич багатого й худого, і старого й молодого".
Полька скаче, полька скаче!

Місто збіглося до польки. Привітавсь бідак з розгону,
а багатий скинув шапку, а король зсмикнув корону,
а як полька розгорілась,— хто б пізнав між рівних рівну:
міщанин — свою міщанку, князь — князівну, піп — попівну?!
Чути гомін, чути регіт, грають очі, сяють лиця.
Чи то правда, чи то байка — ходить ходором світлиця;
крокви, сволоки і стеля — все гуде, як в лихоманці,
піч — кружляє, стіни — в русі, лави, вікна, двері — в танці;

Полька скаче, полька скаче!

Перекладач: Л. С. Первомайський